

[Socialministeren]

ne konsekvenser, hvis dette overblik giver anledning dertil.

Der har også været rejst nogle spørgsmål om de tanker, jeg gør mig om de ændrede regler på førtidspensionsområdet, og der synes at være ret bred tilslutning til, at der skal ske ændringer på dette område.

Planerne om ændringer på hele dette førtidspensionsområde er endnu på et meget forberedende stadium. Der foreligger en udvalgsrapport. Men jeg kan oplyse, at tankerne i første række går i retning af at afskaffe den laveste invalidepension, enkepensionen og de forskellige former for førtidige folkepensioner og i stedet for indføre en førtidspension, der skal kunne tildeles personer under 67 år efter et egentligt socialt kriterium. Man må selvfølgelig gøre sig klart, at der må gøres store statslige provenumæssige betragtninger gældende over for dette område. Jeg kan ikke sige, præcis hvilken udformning forslaget vil få, om det vil blive i form af en flertrinnsraket, hvor vi må starte med at afskaffe den laveste invalidepension. Men der arbejdes altså med disse tanker.

Albertsen (S):

Jeg har nogle kommentarer til de bemærkninger, som enkelte af kollegerne har fremført.

Den konservative ordfører siger med megen sikkerhed i stemmen, at der aldrig nogen sinde er blevet realiseret opsøgende arbejde efter bistandslovens sigte. Jeg vil gerne vide, på hvilken baggrund fruén kan fremføre en så generel og håndfast påstand. Jeg kan i det mindste sige, at vi i det område, som jeg kommer fra, har opsøgende arbejde. Det er da muligt, at der er andre steder, man ikke har det, men ligefrem at påstå, at det aldrig sker og ikke er sket, det synes jeg nok fruén skulle fremkomme med et belæg for, før hun fremfører en betragtning af den art.

Det, vi her behandler, er en rammelov, og dermed forudsætter man selvfølgelig, at kommunerne administrerer loven efter det sigte og de intentioner, man herfra har anlagt. Så må man overlade det til kommunerne at efterleve ånden heri, og det vil sige, at en eventuel kritik af administrationen af disse ting er et forhold mellem borgerne og det lokale selvstyre, og dér er holdningen nok forskellig. Efter den viden, jeg er i besiddelse af, er

der adskillige konservativt styrede kommuner og adskillige venstrestyrede kommuner, som bestemt ikke udfylder de rammemuligheder, som denne lovgivning lægger op til.

Så skal jeg sige til fru Alice Faber, at jeg har meget svært ved at forstå hendes antydning af, at dette her bliver sværere at administrere end den nuværende ordning med hensyn til rådighedsbeløbet. Der er tale om, at man får flere midler til rådighed, og det giver da normalt adgang til, at man bedre kan løse de opgaver, der skal løses lokalt.

Så skal jeg sige til hr. Tinning, at vi nok kan være uenige om et eller andet, men vi skal jo ikke så gerne være uenige om fortolkningen af, hvad vi eventuelt har lavet her i folketinget. Det er ikke korrekt at påstå, at den sociale pensionsfond er ophævet, og at afkastet af midlerne derfra, hvis de overhovedet måtte være der – det er de altså ikke efter hr. Tinnings påstand, men den påstand er ikke rigtig – skulle anvendes til fordel for pensionisterne. Dette er klart fastslået i forbindelse med vedtagelsen i 1981, og det, vi her drøfter, er for så vidt et udmærket udslag af den vedtagelse dengang, for her er tale om, at vi skal anvende midler, som er afkast fra pensionsfonden, til denne ganske konkrete opgave. Derfor er det altså lidt af en misforståelse. Jeg tror ikke, hr. Tinning har til sigtet at ville lave forplumring af en diskussion, men jeg tror, det ville være nyttigt at være opmærksom på, hvad der stod i vedtagelsen fra dengang.

Lis Møller (KF):

Jeg tror, ministeren misforstod mig. Jeg efterlyste ikke ensartet varnehjælp, for det er jo en umulighed. Jeg efterlyste, om der ikke kunne komme lidt mere ensartet praksis fra kommune til kommune.

Askjær Jørgensen (FP):

I begyndelsen af socialministerens tale var der en bemærkning om, at der ikke altid var lige stort behov for varnehjælpen. Dette afspejler den holdning, socialdemokratiet har til det socialpolitiske: man skal endelig passe på, at ikke én eneste borger får mere end det allerhøjst nødvendige.

Socialdemokraterne har den opfattelse, at pensionisterne lige nøjagtigt skal holdes over det niveau, hvor de fryser ihjel, og over det